

La moratòria més seriosa

La proposta de moratòria urbanística a Mallorca, feta per UM, ha descol·locat l'esquerra, la qual ha reaccionat i negocia una futura moratòria consensuada que podria sortir a llum a finals de juliol. Tot plegat, un episodi ple de matisos polítics, a més del bessó urbanístic, que ha sacsejat el Pacte de Progrés, que governa Mallorca i les Balears.

La presidenta d'Unió Mallorquina i del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, és al centre de la polèmica urbanística. La seva proposta no ha estat ben rebuda des de l'esquerra.

La notícia començà a córrer per les redaccions el dimarts dia 3. A l'horabaixa i primeres hores del vespre quedava confirmada. Maria Antònia Munar, presidenta d'UM, faria pública l'endemà una proposta de moratòria urbanística tan intensa com mai no s'havia vist. Amb aquesta mesura quedarien en suspens dos terços dels projectes d'habitatge previstos: de gairebé 200.000 es passaria a no més de 50.000, en números rodons. Les excepcions a la norma serien les construccions per a usos comercials, industrials, les rehabilitacions d'edificacions ja fetes i les promocions de residències unifamiliars. Durant l'horabaixa i les primeres hores del vespre,

Munar, personalment, telefonà tots, o gairebé tots, els comentaristes polítics per explicar-los de primera mà la mesura, cosa que dóna idea de la importància que atorgava a aquesta operació.

El mateix dia, la resta de partits polítics del Pacte de Progrés quedaven bocabadats. Ni el PSIB, ni el PSM, ni EU, ni tampoc Els Verds imaginaven unes messions tan fortes. De sempre s'havia considerat que els de Munar eren una càrrega per avançar seriosament en les restriccions urbanístiques. Ara, de sobte, els titulars de tota la premsa del dimecres (i dels dies següents) col·locaven els nacionalistes de centre, valgui la redundància, al centre de la protecció del territori.

Tot d'una es veié que alguna cosa no funcionava bé. Els habitatges socials. Efectivament, la moratòria anunciada per Munar implicava, també, desestimar la construcció d'aquest tipus d'habitatge que per a l'esquerra, i especialment per al PSIB-PSOE, és una qüestió –com digué el president Antich– “estratègica”. Després de la sorpresa inicial, el president insistí al cap d'una setmana: “No tolerarem que no es puguin fer habitatges socials.” UM, per aprovar la mo-

contrari; i que caldria destinar recursos públics a la rehabilitació d'habitatges ja construïts per assegurar que els “novinguts no s'ajuntin a barriades que en podríem dir guetos, i sí, en canvi, es dispersin geogràficament i així s'immergeixin dins el teixit mallorquí: això asseguraria una més fàcil integració”.

Però l'esquerra no ho veu igual. A l'hora de tancar aquesta edició, la pugna pels habitatges socials és forta. EU-Els Verds, que fa *casus belli* de la qüestió,

gons diu, “una moratòria així no aturaria la immigració, el que faria és que la gent que no pogués pagar per comprar o llogar un pis visqués en garatges... Això no pot ser acceptat pels partits que donen suport a un govern progressista. És una mesura amb llacunes que se'ns ha presentat perquè passem per l'adreçador”. Grosske, a mode d'ultimatum, ja adverteix: “si els habitatges socials no queden exclosos de la moratòria, de manera que es puguin continuar construint, nosaltres no votarem a favor. És obvi que els nostres votants no entendrien que actuassim de manera diferent...”

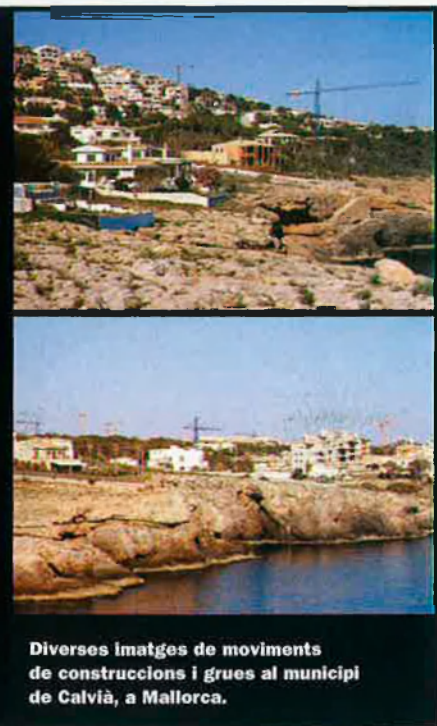
A pesar de les diferències, quan es publiqui aquesta edició és possible que s'hagi arribat a una acord entre els diversos membres del Pacte de Progrés. Dimecres passat, la presidenta del Consell, Munar, declarà a *Diari de Balears*, després de conèixer les paraules de Grosske, que el seu partit no estava tancat a excloure de la moratòria una part dels habitatges socials, sempre que es trobe “una fórmula jurídica que doni garanties i que es pugui fer”.

Sembla obvi que existeix un acord general sobre el fons, el que passa és que per la manera d'anunciar la moratòria, i sobretot per la inclusió dels habitatges socials, l'esquerra ha reaccionat negativament. El punt de trobada serà precisament aquest: els habitatges socials. Si hi ha acord, la darrera setmana de juliol el Consell aprovarà la moratòria, i podria ser que el Govern balear decidís d'impulsar alguna mesura semblant d'àmbit totalment balear.

El que sí ha quedat molt malmès, després de l'afer, és la relació interna del Pacte. Des dels partits d'esquerra, de manera privada, s'ha arribat a qualificar de “trencament” implícit la declaració de Munar. Com en tants altres àmbits, però, els membres del Pacte de Progrés no tenen cap altra alternativa que negociar i buscar una solució de compromís. No només per a la moratòria, sinó també per al funcionament intern. Encara queden dos anys de legislatura, i repetir sotracs com aquest els suposaria una traïessia molt moguda.

Miquel Payeras

Si se superen les diferències entre UM i l'esquerra a causa dels habitatges socials, a finals de juliol hi haurà moratòria urbanística a Mallorca i, potser, a tot Balears

JOAN CELIÀ

Diverses imatges de moviments de construccions i grues al municipi de Calvià, a Mallorca.

ratòria, en el plenari del Consell de Mallorca –que, si no hi ha canvis, es farà a finals de juliol–, requerirà del vot de PSIB, PSM i EU-Els Verds. Cada dia que passava semblava més clar que els d'esquerra no tolerarien que no es construïssin habitatges socials. Munar, per la seva banda, insistia que era imprescindible “per intentar arribar a un acord sobre el sòtil poblacional de Mallorca”. Aquesta ha estat la raó que, segons la presidenta, ha impulsat la mesura. Intentar aturar la creixent immigració. Creu que l'única manera d'assegurar un mínim control del màxim demogràfic és actuant en la construcció. D'altra banda, argumenta que els habitatges socials no són un element d'integració, sinó tot al

ha anunciat (probablement de comú acord amb el PSIB, segons diverses informacions) que no acceptarà la inclusió dels habitatges socials en la moratòria. El líder de la formació EU-Els Verds, Eberhard Grosske, que és també conseller de Treball (cal recordar que EU també té la conselleria de Benestar Social; per tant, dues conselleries molt directament relacionades amb la immigració) va fer el dimarts de la setmana passada unes declaracions molt dures cap a Munar, que auguraven una postura inflexible: “Més que davant un moratòria territorial estam davant una moratòria social que persegueix contenir la població emigrant.” Eberhard Grosske no comparteix l'anàlisi de Munar, ja que, se-